

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Balatonfüredi Sándor ügyvéd által képviselt felperesnek a Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Elnöke alperes ellen szerencsejáték ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2009. június 5-én kelt, 26.K.34.020/2007/14. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 26.K.34.020/2007/14. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 40.000 (negyvenezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A Szerencsejáték Felügyelet a 2006. január 20-án kelt és február 11-én jogerőre emelkedett 6680/6/2005. számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2005. január 10. és december 5. között, engedély nélkül szerencsejáték szervező tevékenységet folytatott, ezért a felperest 3.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. A c. műsorában, közvélemény kutatásban, naponta feltett, hetente változó tartalmú, tudásalapú kérdésekre „igen” vagy „nem” válaszokat, emelt díjas sms-en beküldő résztvevők között különböző ajándékok kerültek kisorsolásra. A hatóság a határozatában rögzítette azt is, hogy a felperes a határozat hozataláig nem fejezte be ezt a tevékenységét.

Az APEH Központi Hivatal Szerencsejáték Felügyeleti Főosztály, mint a Szerencsejáték Felügyelet jogutóda 2007. január 31-én

felszólította a felperest, hogy nyilatkozzon arra, 2005. december 5. után milyen részvételi feltételekkel folytatódott a c. műsorban lebonyolított játék. A felperes 2007. február 9-én előterjesztett beadványa szerint a bírságoló határozat jogerőre emelkedését követően módosították a játékszabályzatot. A hatóság újabb felszólítására a felperes 2007. március 2-án közölte a 2005. december 5. és 2006. február 11. között játékba küldött sms-ek számát és a kisorsolt nyeremények értékét.

Az elsőfokú hatóság a 2007. május 24-én kelt 6965/5/2007. számú határozatával a felperest szerencsejáték engedély nélküli szervezése miatt 1.000.000 forint bírság megfizetésére kötelezte. Határozata indokolása szerint a felperes 2005. december 5. napját követően a korábban már kifogásolt szerencsejáték lebonyolítási feltételeit változatlanul fenntartva 2006. február 11-ig folytatta a szerencsejáték szervező tevékenységét, amelyhez továbbra sem kért engedélyt. A jogellenes magatartástól való visszatartás érdekében a hatóság a felperessel szemben a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Szjtv.) 12.§ /3/ bekezdés d/ pontja alapján a bírság kiszabását indokoltnak tartotta.

A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2007. augusztus 1-jén kelt JKF-881/2007. ügyszámú és 1559246356 iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetet nyújtott be az alperes határozatának felülvizsgálata iránt. A felperes állította, ajándéksorolást bonyolított le, a 2006. január 1. előtt folytatott tevékenysége miatt a bírságolására nem volt jogszabályi lehetőség. A szubjektív elévülési idő eltelté miatt az alperes vele szemben marasztaló határozatot nem is hozhatott volna. Sérelmezte továbbá, hogy kétszeresen marasztalták, mert ugyanezért a cselekményért már korábban bírságolták. Keresetében eljárási szabálysértésekre is hivatkozott, továbbá kifogásolta a kiszabott bírság mértékét is.

Az elsőfokú bíróság az eljárási szabálysértéseket és a szubjektív elévülési határidő elteltére vonatkozó kifogást nem találta megállapíthatóknak. Álláspontja szerint az Szjtv. 12.§ /5/ bekezdése szerinti határidő a hatóság tudomásszerzésétől kezdődik. A tudásra jutás viszont a konkrét ügy jogilag jelentős adatainak a hatóság általi megismerését jelenti. A perbeli esetben a hatóságnak 2006. január 20-án - a felperes álláspontjával ellentétben - csak arról volt tudomása, hogy a felperes tovább folytatta a tevékenységét, azonban a játék részletes feltételeiről, a játék mibenlétéről, annak fontos jellemzőiről a hatóság csak 2007. február 9-én, a hatóság felszólítására a felperes által küldött válaszból szerzett tudomást, így ettől az időponttól kell számítani az elévülési határidőt. A hatóság az Szjtv. 12.§ /5/

bekezdésében foglalt 6 hónapos határidőn belül hozta meg a határozatát, így a szubjektív elévülési határidő nem telt el.

A felperes 2006. január 1-jét követően az Szjtv. 12.§ módosított /1/ bekezdése szerint bírságolható volt, mert a felperes a tevékenységét 2005. december 5-ét követően folytatólagosan, 2006. február 11-ig végezte. A jogellenes magatartás tekintetében külön időszakot jelent a már jogerős határozattal elbírált 2005. január 10. és 2005. december 5-e közötti időszak, míg a jelen per tárgyát képező időszak 2005. december 5. és 2006. február 11. közötti időtartamra vonatkozott. A felperes a 2006. január 1-je után végzett tevékenysége miatt bírsággal volt sújtható. A felperes alaptalanul hivatkozott arra, hogy a változatlan feltételekkel tovább folytatott tevékenység alapján az újabb időszakra nem marasztalható el. A már vizsgált és bírságolt időszakon túl folytatott jogellenes tevékenység miatt a felperes ismételten bírságolható és marasztalható, ezért ugyanazon jogsértésért kétszeres marasztalásra nem került sor.

Az elsőfokú bíróság megállapította továbbá, hogy a felperes nem ajándéksorsolást végzett, hanem az Szjtv. 1.§ /1/ bekezdése, 14.§ a/ pontja és 37.§ 1. pontja, 6. pontja alapján szerencsejátékot szervezett. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a hatóság a bírság összegét az Szjtv. 12.§ /6/ bekezdése szerint helytállóan állapította meg, a mérlegelési szempontokat a határozatában rögzítette, mérlegelésének jogszerűsége felülvizsgálható és megállapítható volt. A hatóságnak a kötelezettségszegés súlyának elbírálásakor a beérkezett sms-ek számát és a kisorsolt nyeremények értékét nem kellett figyelembe vennie, és nem is kellett összehasonlítani a korábbi bírságoló határozat alapjául szolgáló értékekkel. Súlyosbító körülményként helytállóan állapította meg a hatóság, hogy a felperes alapvető jogszabályi rendelkezést sértett meg; egy korábban már kifogásolt és bírsággal sújtott szerencsejátékot változatlan feltételekkel folytatott tovább, engedély nélkül végezte a szerencsejáték szervező tevékenységet. A bíróság a mérlegelési jogkörben hozott határozatot jogszerűnek találta, annak felülmérlegelésére indokot nem látott. Az elsőfokú bíróság mindezek alapján a felperes alaptalan keresetét elutasította.

A jogerős ítélet ellen a felperes felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti az Szjtv. 12.§ /5/ bekezdését, mert a hatóság a 2006. január 20-án történő tudomásszerzést követően hat hónapon túl hozta meg a határozatát. Sérti továbbá a jogerős ítélet a Pp. 338/B., - helyesen a Pp. 339/B. - §-ában, továbbá az Szjtv. 12.§ /6/ bekezdésében foglaltakat, mert a hatóság kétszeresen értékelte

azt a körülményt, hogy a felperes a tevékenységét 2005. december 5-t követően is folytatta, valamint sérelmezte azt is, hogy a felperes ugyanazon cselekményére eltérő bírságolási szempontrendszer alkalmaztak.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ /2/ bekezdése és a Pp. 275.§ /2/ bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül. A rendelkezésre álló iratok alapján a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet az Szjtv. 12.§ /5/ bekezdését nem sértette meg. Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a tudomásszerzés időpontja az az időpont, amikor a hatóság nemcsak arról szerez tudomást, hogy a felperes tovább folytat egy játékszervező tevékenységet, hanem arról is, hogy a játék milyen feltételek mellett folyik. Csak a játék releváns jellemzőinek ismeretében dönthető el, hogy valamely tevékenység tovább folytatása változatlan feltételekkel végzett-e és ezért a szervezett játék szerencsejátéknak minősül-e, vagy más jellegű játékot, esetleg ajándéksorsolást folytat-e a felperes. A hatóság ezért hívta fel a felperest, hogy nyilatkozzon arra, a játékot milyen feltételekkel szervezi. A hatóság a felperesnek a 2007. február 9-én érkezett válaszából szerzett tudomást arról, hogy a felperes változatlan feltételekkel folytatta a korábban már kifogásolt szerencsejátékot. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a tudomásszerzés időpontja 2007. február 9. napja, és ehhez képest a hatóság a szubjektív elévülési határidőn belül hozta meg a határozatát, így az Szjtv. 12.§ /5/ bekezdése nem került megsértésre.

Megállapította továbbá a Legfelsőbb Bíróság, hogy a jogerős ítélet a Pp. 339/B.§-át és az Szjtv. 12.§ /6/ bekezdését sem sértette meg. A felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a hatóságok által alkalmazott mérlegelés szempontjai következetlenek voltak és az elsőfokú bíróság törvénysértően tekintette azokat jogszerűnek. A bírság kiszabásánál értékelt szempontok a következők voltak: a felperes az Szjtv. alapvető rendelkezését sértette meg; a felperes változatlanul folytatta a korábban már kifogásolt szerencsejáték szervezését. A jövőbeni jogellenes magatartástól való visszatartó erő érdekében állapította meg a bírság mértékét - az Szjtv. 12.§ /3/ bekezdés d/ pontja szerinti 500.000 forinttól 10.000.000 forintig terjedhető bírságkeretek között - 1.000.000 forint összegben. A felperes alaptalanul hivatkozott az eljárás során arra, hogy a korábbi bírságoló határozathoz képest az arányosság vizsgálandó, mert a bírság kiszabásánál nem értékelési szempont sem az emeltdíjas sms-ek száma, sem a kisorsolt nyeremények értéke. A

bírság kiszabásának szempontjait a jogszabály rögzíti, a kötelességszegés súlyához kell igazodnia a kiszabott bírságnak az Szjtv. 12.§ /6/ bekezdése értelmében.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a kiszabott bírság mérlegelésének szempontjait az alperes határozatában rögzítette, a mérlegelést jogszerűen végezte el és a kiszabott bírság a kötelességszegés súlyához igazodóan, helytállóan került kiszabásra.

Mindezek alapján a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, ezért azt a Pp. 275.§ /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta a Legfelsőbb Bíróság.

A felperes a Pp. 270.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 78.§ /1/ bekezdése alapján köteles az alperesnek a felülvizsgálati eljárás során felmerült perköltsége megfizetésére.

A sikertelen felülvizsgálati kérelemmel élő felperes a Pp. 78.§ /1/ bekezdése, a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ /2/ bekezdése alapján és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§ /1/ bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték viselésére.

Budapest, 2010. június 14.

Dr. Kárpáti Zoltán sk. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella sk. előadó bíró, Dr. Sperka Kálmán sk. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági írnok